

rigtigt, at det er navnlig fra Landboernes Side, at disse Skattelove ere komne frem, og det, Landboerne forlange gennem disse Skattelove, er det ganske simple og inset som helst andet, end at de maa faa Lov til at svare deres direkte Skatter ganske efter de samme Principper som Bybeboerne, og at Bybeboerne ville gaa med til at svare deres direkte Skatter efter ganske de samme Principper som Landboerne. Det er umuligt at tale om nogen Gave fra den ene Samfundsklasse til den anden her. Det er urimeligt at tale om nogen Forurettelse af den ene Samfundsklasse over for den anden ved denne Skattereform. Naar vi faa disse direkte Skatter gennemførte, kunne vi sige, er der i det væsentlige i vort Skattesystem ingen anden Skat, hvorigennem den ene Samfundsklasse kan blokkes til Fordel for den anden, end den, der er Tale om gennem Toldbeskyttelsen. Og naar vi nu ere færdige med de direkte Skatter og komme til de indirekte Skatter ad Aare — det haaber jeg, vi skulle komme til, jeg tvivler ikke om, at Venstre skal vise sig lige saa ivrig for at gennemføre de indirekte Skattelove, som det har vist sig ivrig for at gennemføre de direkte — vil jeg udtale Ønsket om, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds til den Tid vil gøre sig til Talsmand for det samme Synspunkt, som Landboerne have gjort sig til Talsmænd for her, at han da paa Byernes Vegne vil staa frem og sige: Vi forlange ikke andet med Hensyn til Tolden end at blive stillede ganske paa lige Fod med Landboerne, hvad Landboerne svare af Told, ønske vi ogsaa, men ikke mere. Det er det, som Landboerne have sagt til Købstadbeboerne gennem de direkte Skattelove. Vi haabe og ønske det Svar fra det ærede Medlems Side, naar de indirekte Skatter til sin Tid komme for, og have vi faaet det, tror jeg, vi ere færdige med at maale op, om By skatter til Land og Land til By, saa have vi virkelig Skattelighed mellem os alle, og det er vel noget, vi alle kunne være tjente med. Men jeg venter nu ikke, at det ærede Medlem skal sige saaledes, jeg venter heller ikke, at Byerne skulle sige saaledes, naar det kommer dertil, jeg skal ærlig sige, at det kunde ogsaa være, at det vilde være vel radikalt paa én Gang, men jeg venter og haaber i alt Fald, at deres Bestræbelser ville gaa i den Retning, naar vi faa Spørgsmaalet om Toldreformen frem.

Det ærede Medlem talte imidlertid stadig om Gaverne, som disse Skatter give

til Hartkornsbesiddere, navnlig de store Hartkornsbesiddere. Han nævner aldrig andet end Hartkornsbesidderne, han taler ikke om Ejendomsbesidderne i Byerne. At han kan lade være at tale om dem, motiverer han med, at de, siger han, faa ingen Ting, fordi den Lettelse, der falder paa Ejendommene i Byerne, jo skal gaa ind i Kommunekassen. Jeg synes, jeg hørte det ærede Medlem bruge Ordet „skal“ i denne Forbindelse, men det ærede Medlem ved dog, at dette ikke er Tilfældet, disse Penge *skulle* ikke gaa ind i Kommunekassen, det er noget, Bykommunerne raade for, og de kunne udmærket godt lade det blive i Ejendomsbesiddernes Lomme, hvis de ville det, ganske ligesom ude paa Landet. Kun hvis man *vil* opkræve det som Kommuneskat, har man faaet Ret dertil; men det vedkommer ikke Reformen af de direkte Statsskatter. Naar derfor det ærede Medlem talte om, hvad der ved disse Skatter direkte foræres Ejendomsbesidderne her i Landet, forekommer det mig, at han fremtidig skulde lade være at tale om Landejendomsbesidderne alene. Der foræres nemlig Købstadejendomsbesidderne en tilsvarende Skat derigennem, at de blive fri for Bygningsafgift, og det er ikke, som det ærede Medlem siger, Tilfældet, at disse Penge *skulle* gaa ind i Kommunekassen.

Det ærede Medlem talte omtrent hele Tiden — jeg vil ikke sige, at han gjorde det hele Tiden, for der var en vis Svingning i det ærede Medlems Tale — ud fra det Synspunkt, at disse gamle Skatter i Virkeligheden ere Prioriteter, at det i Virkeligheden er at forære de forskellige Besiddere noget, naar man gaar hen og afskaffer dem, det var det, jeg sagde gennemgaaende var Understrømmen og Tankegangen i hans Tale. Det blev ikke fastholdt hele Tiden, og det forstaaer jeg saa godt, for det vilde være saa temmelig i Strid med, hvad det ærede Medlem ved tidligere Lejlighed har sagt. Ved tidligere Lejlighed har det ærede Medlem været godt nok inde paa, at disse Skatter ere i Virkeligheden Skatter, forældede, uretfærdige Skatter, som burde afløses. Jeg skal minde om, at det ærede Medlem i Fjor, straks efter at jeg var kommen ind i Tinget — derfor huskede jeg det og saa det efter — har brugt Udtalelser om disse Hartkornsskatter, som jeg ganske kan tiltræde. Det ærede Medlem sagde i Fjor — det staaer i Folketingstidenden Sp. 1634 og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse læse nogle ganske faa Linier